

Studiował inżynierię materiałową w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Tarnowie (2002–2006), a potem na Akademii Górniczo-Hutniczej (AGH) w Krakowie na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki. W 2008 r. ukończył studia z wyróżnieniem i rozpoczął na AGH studia doktoranckie – badania kontynuował w ramach szwajcarskiego Funduszu Stypendialnego SCIEIX w instytucie EMPA. Pracę doktorską obronił w 2012 r.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.11.2009 – 30.04.2011

PROJEKT:
NANO-SOFC
– Preparation and
Characterization
of Nanostructured,
Alternative Solid Oxide
Fuel Cell (SOFC) Anodes
with Focus on Carbon
Containing Fuels

Akademia
Górnico-Hutnicza
im. Stanisława
Staszica w Krakowie

PL

CH

Swiss Federal
Laboratoires for
Materials Science
and Technology

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Najważniejszym dla mnie celem było skończyć studia doktoranckie za granicą, zebrać materiał do rozprawy doktorskiej i napisać doktorat. I to się udało. Natomiast konkretnym zadaniem projektu było opracowanie anod, które mogłyby się dobrze sprawdzić w podwyższonej temperaturze i mogłyby być wydajne przez dłuższy okres niż te obecnie wykorzystywane. Miałem zaproponować nowe materiały stosowane w ogniach paliwowych, które to materiały rozwiązywałyby pewne pojawiające się stale problemy (np. niskie przewodnictwo elektronowe, mała odporność na procesy utleniania).

Jakie były rezultaty projektu?

Opracowaliśmy materiały, którymi zainteresował się partner w przemyśle. Sam zakończyłem projekt i od razu zacząłem zwyczajną pracę jako postdoc w instytucie EMPA (Swiss Federal Laboratoires for Materials Science and Technology), natomiast badania nad tym rozwiązaniem kontynuowano

w ramach kolejnego stypendium SCIEIX i kilku mniejszych projektów. Zatem: zacząłem coś, co okazało się użyteczne i dobre do tego stopnia, że zainteresował się tym biznes. Na swoim koncie mam kilka publikacji w wysoko punktowanych czasopiśmie naukowych (np. „International Journal of Hydrogen Energy”, „Fuel Cells”) i prezentacje na dobrych konferencjach naukowych, na które prawdopodobnie nigdy bym nie pojechał, gdyby nie SCIEIX i moja późniejsza praca.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Wybór pracy za granicą sprawił, że mogłem się o wiele bardziej rozwinąć naukowo. Praca zawodowa w Szwajcarii, jeśli chodzi o moją dziedzinę, daje duże pole do popisu – można tam zrobić o wiele więcej, być może też lepiej niż gdzie indziej. Moje obecne życie zawodowe jest bezpośrednim wynikiem właśnie stypendium SCIEIX, np. to dzięki niemu moja kolejna praca sama mnie znalazła, poza tym gdyby nie stypendium, na pewno nie współpracowałbym przy projektach, które realizuję. SCIEIX pomógł mi również zbudować ważną sieć kontaktów, co jest współcześnie bardzo ważne w karierze zawodowej. W kategoriach prywatnych: mogę się pochwalić lepszą znajomością języków obcych. Do angielskiego dodałem już niemiecki, którym dziś posługuję się swobodnie na co dzień, a przede mną opanowanie francuskiego, którego właśnie się uczę. Zdobyłem też kwalifikacje z zakresu zarządzania projektem, pracy w międzynarodowym i wielokulturowym środowisku, lepszego zarządzania czasem i inne.

Gdyby nie stypendium...

... nie byłoby mnie dzisiaj tutaj, gdzie jestem. Nie miałbym szansy się tak bardzo rozwinąć, tyle osiągnąć w tak krótkim czasie. To było nieocenione doświadczenie.